

Mănăstirea Sfântului Gheorghe Hozevitul

Sfânta Mănăstire Hozeva este una dintre cele mai vechi mănăstiri din Palestina, datând din aceeași vreme cu marele centru monahal al Sfântului Sava și cu Lavra Sfântului Teodosie Chinoviarhul, adică din secolul al VI-lea. Se află pe drumul care duce de la Ierihon la Ierusalim, în pustiul Iudeei. Această Mănăstire a Maicii Domnului de la Hozeva a fost construită pe ruinele Lavrei Hozeva.

Acest loc este considerat sfânt încă de la început, aflându-se sub protecția Născătoarei de Dumnezeu. Atunci când au adus jertfă în Templul lui Solomon, Dumnezeieștii Părinți Ioachim și Ana au fost alungați, ca unii care nu aveau copii. Atunci Sfânta Ana s-a închis în casa ei și Îl ruga pe Dumnezeu să-i dea un copil pe care să-l afierosească la Templu, iar Ioachim s-a retras în pustie unde a postit patruzeci de zile și patruzeci de nopți într-o peșteră, zicând acestea: „Nu voi coborî nici măcar pentru a bea apă, până nu mă va cerceta Domnul Dumnezeu meu și rugăciunea îmi va fi mâncare și băutură”. În timp ce se ruga, i s-a arătat Îngerul Domnului și i-a vestit nașterea Născătoarei de Dumnezeu. Este vorba despre peștera în care s-a refugiat Proorocul Ilie, la porunca lui Dumnezeu, pentru a scăpa de mânia Izabelei, soția lui Ahab, regele lui Israel.

Mănăstirea este complexă, compusă din trei etaje, cuprinzând Biserica centrală, paraclisele, Peștera Proorocului Ilie, peșterile sihăstrești, chiliile, arhondaricul, cămărilor, curțile, pivnițele, etc. Biserica centrală, închinată Nașterii Născătoarei de Dumnezeu, „Maica Domnului Hozevitissa”, este o bazilică alcătuită dintr-o singură încăpere, cu turlă. În partea de nord, se pot vedea pe podea mozaicuri al căror ornament cuprinde și vulturul bizantin bicefal. Această podea datează din secolul al XII-lea.

Sfârșitul secolului al VI-lea, când a fost stareț Sfântul Gheorghe Hozevitul, a fost perioada de maximă înflorire a Mănăstirii. Atunci se aflau în Mănăstire mai mult de 2000 de monahi. Mormântul Sfântului Gheorghe Hozevitul se află în vechiul paraclis, ce datează din secolul al VI-lea. La nivelul al treilea al Mănăstirii se află Peștera-Biserică a Proorocului Ilie. Potrivit tradiției, aici s-a ascuns Proorocul Ilie, timp în care fost hrănit de un corb. Regiunea în care a fost construită Mănăstirea era proprietatea Părinților Maicii Domnului, Ioachim și Ana. Pe pereții și pe tavanul peșterii sunt pictate unele simboluri creștine și sunt gravate sute de inscripții ce menționează numele și patria părinților îngropați acolo. Clădirea din prezent, care a fost construită peste ruinele vechii Lavre Hozeva, datează din 1878. Vechiul paraclis este închinat celor cinci Monahi sirieni, primii întemeietori ai Mănăstirii. Cel mai probabil, paraclisul Sfântului Gheorghe Hozevitul de astăzi se află pe locul acelei prime Bisericii.

După perioada de înflorire de la mijlocul secolului al VI-lea și începutul secolului al VII-lea, în timpul cât a fost stareț Sfântul Gheorghe, Hozevitul, a avut loc invazia perșilor, care a adus imense daune Mănăstirii. Atunci cei mai mulți dintre monahi au fost uciși și alții s-au risipit prin locurile dimprejur. În ciuda repetatelor distrugerii, Mănăstirea a supraviețuit, cu câțiva călugări, până în secolul al XII-lea, când a fost refăcută de Împăratul Manuil Comnenul. În secolul al XIII-lea, a fost părăsită complet, până în 1878 când a fost restaurată de monahul grec Calinic.